

Svečana ceremonija dodele Regionalne nagrade „Biznis partner 2013“ održana 13. juna u beogradskom hotelu „Metropol Palace“ u organizaciji Mass Media International. Nagrađeno je 40 kompanija i nekoliko pojedinaca, iz 11 zemalja u regionu jugoistočne Evrope. Javnom preduzeću „Vojvodinašume“ u Novom Sadu pripalo je priznanje „Biznis Partner 2013.“, ustanovljena pre 19 godina u želji da se afirmišu sve najbolje kompanije i institucije koje društveno odgovornim poslovanjem doprinose ne samo svom uspehu već i poslovnim partnerima. Prestižno priznanje primila je direktorka Marta Takač, koja je dala ekskluzivni intervju za TOPSRBIJU.

***Važni mediji prepoznali rad i aktivnosti JP „Vojvodinašume“. Kako se osećate posle ove vrlo značajne regionalne nagrade?**

-Vrlo sam ponosna što sam na čelu jednog takvog preduzeća koje je danas među nagrađenima. Ako sam dobro приметila mi smo jedino preduzeće iz Vojvodine koje je u privredi, pored nas su tu i Privredna komora Vojvodine i opština Stara Pazova, tako da jedno veliko zadovoljstvo za mene da smo mi prepoznati iz Vojvodine da u Beogradu primimo ovako jednu prestižnu nagradu. Priznanje je tim veće s obzirom da ova nagrada prvenstveno kreće od naših partnera, institucija sa kojima saradjujemo, sa gradovima, mesnim zajednicama, lokalom, tokom cele godine. Oni su ti koji su nas predložili za ovu prestižnu nagradu, bez toga da smo mi o tome bilo šta znali. Da smo ovogodišnji laureati, saznala sam kada su nagrade već bile deljene kompanijama. Javno preduzeće „Vojvodinašume“ je upravljač 16 zaštićenih područja na površini od 69.595,85 ha, a korisnik je šuma i šumskog zemljišta u okviru još 7 zaštićenih područja, ukupna površine od 80.585,72 ha ili 62.05% od ukupne površine JP „Vojvodinašume“. Same ove cifre govore da preduzeće ima ogroman posao, ali i da ga obavlja na najbolji mogući način i da to i drugi prepoznaju.

***Šta je to što je u žiži interesovanja rada preduzeća, ono što ljudi prepoznaju?**

-Svakako naše aktivnosti i vizije koje su uvek potrebne na početku svake karijere jednog poslovnog čoveka. Upravo sam to ja uradila pre dosta godina, deveta godina kako sam na čelu ovog preduzeća, i vrlo je bitno da se, iz godine u godinu, iz meseca u mesec i iz dana u dan, ta vizija ostvaruje, a to je da jedino put razvoja donosi uspeh svakoj kompaniji pa tako i našoj. Pored toga što održivo gazdujemo šumama i što se značajna privredna grana oslanja na nas, drveno-prerađivačka industrija uglavnom u Vojvodini, ali i šire, u Srbiji i regionu, mislim da smo vrlo značajna karika u tom delu i mi smo sami prepoznali da moramo biti dobar partner svima onima koji žele da saraduju i treba sa nama da saraduju, da svaki dan radimo na tome da budemo uspešni u tome i da ispoštujemo naše poslovne partnere i svakako da tražimo da se i mi poštujemo u tom poslovnom svetu. Mislim da smo u tome uspeli i da ćemo u narednim

godinama raditi još puno na tome da taj uspeh i opravdamo.

***Potencijali Vojvodina šuma su jako veliki. Gde konkretno vidite mogućnost daljeg rada i unapređenja poslovanja?**

-Ja bih bila slobodna da kažem da su potencijali Vojvodina šuma ljudi, zaposleni u ovoj kompaniji. Puno sam radila na tome da prepoznamo potrebu edukacije naših zaposlenih, da oni isprate svi potrebne ciljeve, puteve razvoja i regiona i Evrope, i da pokušamo da preslikamo sve ono što je dobro u našem okruženju, da i kod nas u preduzeću na takav način funkcionišemo. Sigurna sam da je uvođenjem sertifikacije napravljen veliki preokret u poslovanju našeg preduzeća. Mi smo se tu priključili velikoj šumarskoj porodici Evrope i to je veoma značajno za nas da smo se na taj način prepoznali. Početkom ove godine bila je i resertifikacija, sertifikacija FSC se dobija na pet godina vezano za šumarstvo i aktivnosti za šumarstvo. Početkom ove godine smo imali i resertifikaciju gde smo potvrdili da je tom sertifikatu mesto kod nas i dobili smo ga na narednih pet godina, gde smo nastavili obavezu da po svim standardima EU funkcionišemo i u buduće. Mislim da je to i rezultat našeg uspeha i našeg opredeljenja.

***Kakva je trenutna situacija na terenu i šta o njoj možete reći?**

-U medijima se uglavnom kada se govori o visokom vodostaju, govori o ugroženost gradova, opština, naselja, poljoprivrednog zemljišta. Mi imamo jednu drugačiju muku. U šumarstvu se svake treće-četvrte godine javlja visok vodostoj kojima prethode velike suše. Pretodne tri godine smo imali nezapamćene suše i pretrpeli smo određeni deo šteta. Ovo je jedan veliki preokret u tom smislu.

Preduzeća imamo ogromne probleme u poslovanju za protekla dva ili čak tri meseca, izato što nismo u nemogućnosti da funkcionišemo na pravi način. Voda nas je isterala sa mnogih terena i samim tim imamo problem i sa proizvodnjom, sa svim onim ugovorima koje smo potpisali sa našim kupcima, gde smo se obavezali da ćemo imati utvrđenu dinamiku isporuke. Jedan veliki problem i jedan veliki zadatak je da se sve te stvari premoste. Svakako da se mi selimo na prostore gde je moguće raditi ali je to mnogo manji procenat naše proizvodnje nego što je planirano za ovaj deo godine. Sigurna sam da ćemo imati puno štete, jer nam negde šume stoje na 4, a negde i do 5 metara dubokoj vodi i čamcima se krećemo. Posebno bih naglasila da je to nešto na čega smo mi pripremljeni i sigurna sam da za nekih mesec dana to prolazi. Čekamo da se zemljište osuši da možemo da uđemo sa teškom mehanizacijom. Radićemo subotom i nedeljom, ništa to nije novo za nas, i mi ćemo nadoknaditi sve ono što smo morali sada da propustimo. Naglasila bih posebno vezano za lovstvo i divljač, tu vodimo veliku bitku, da nam je svaki pojedinac ili jedinka u svetu divljači izuzetno značajna, vodimo veliku borbu da svaku jedinku spasimo na terenu. Ugroženi su uglavnom podmladak divlje svinje i jelenske divljači, a starija divljač već se i sama snalazi u vodi. Jeleni su npr. jako dobri plivači i preplivavaju Dunav iz Srbije u Hrvatsku. Međutm, veliki problem je podmladak divljih svinja i naši lovočuvari su maksimalno angažovani po tom pitanju, da se pokuša spasiti sve što se spasiti može i da se divljač usmeri na neka ostrva, na neke suvlje terene, da da bi uspeli da ih sačuvamo. To je jedna borba za život, vrlo značajna, to je jedna velika vrednost ove države i mi se svakodnevno maksimalno trudimo da se izborimo za njih i da ih sačuvamo. A činjenica da se naš rad i trud prepoznaje nam mnogo znači i daje još veći podsticaj da radimo više i bolje, za dobrobit JP „Vojvodinašume“ i okruženje u kome živimo-zaključila je Marta Takač.

